

Li Bochao. (2568). กลยุทธ์การใช้นวัตกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. (การจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. ฐริพัฒน์ แก้วตาธวัฒนา, ปร.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากลยุทธ์การใช้นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศไทย 2) เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารในการพัฒนาวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศไทย และ 3) เพื่อสร้างแบบจำลองการสื่อสารเพื่อการพัฒนาของวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงของจีน การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารและพนักงาน รวมทั้งการศึกษารณีองค์กรเทคโนโลยีขั้นสูงที่มีผลการดำเนินงานโดดเด่น

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การใช้นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศไทย นวัตกรรมมีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อ สมรรถนะขององค์กรโดยตรง และยังส่งผลต่อวัฒนธรรมนวัตกรรม ผลการทดสอบ จากการสุ่มตัวอย่างซ้ำจากข้อมูลที่มีอยู่ยืนยันว่า วัฒนธรรมนวัตกรรมและความยืดหยุ่นขององค์กร เป็นตัวแปรสื่อกลางสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างเป็น "แรงขับเคลื่อนหลัก" ที่คาดว่าจะมีผลโดยตรงและทางอ้อมต่อการพัฒนาขององค์กร และเป็นผลลัพธ์ปลายทางที่มีอิทธิพลร่วมกันทำให้องค์กรสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นปัจจัยสำคัญในการประยุกต์ใช้กลยุทธ์นวัตกรรมการสื่อสาร 2) กระบวนการสื่อสารในการพัฒนาวิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูงประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การสร้างและพัฒนาวัฒนธรรม การบรรจุและจัดการองค์ความรู้ การเผยแพร่เทคโนโลยีสู่ภายนอก การยอมรับและนำไปใช้จริง การสะท้อนกลับและการปรับปรุงนวัตกรรม และการขยายผลสู่เครือข่ายนวัตกรรม การสื่อสารเชิงวิชาการ และการสื่อสารเชิงดิจิทัล ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความสามารถในการขับเคลื่อนกลยุทธ์นวัตกรรมในองค์กรเทคโนโลยีขั้นสูงของจีน 3) แบบจำลองการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน ได้แก่ (1) ปัจจัยขับเคลื่อนด้านนวัตกรรม เช่น วัฒนธรรมนวัตกรรม ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และโครงสร้างองค์กรที่ยืดหยุ่น (2) กลไกการสื่อสารแบบบูรณาการ ที่ผสมผสานทั้งทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงเทคโนโลยีดิจิทัล และ (3) ผลลัพธ์ด้านการพัฒนาองค์กร ได้แก่ สมรรถนะนวัตกรรม ความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาที่ยั่งยืนแบบจำลองนี้ได้รับการตรวจสอบผ่านการวิเคราะห์เชิงสถิติและการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรเทคโนโลยีขั้นสูงในบริบทจริง

คำสำคัญ : นวัตกรรมการสื่อสาร, วิสาหกิจเทคโนโลยีขั้นสูง, วัฒนธรรมนวัตกรรม, ความยืดหยุ่นขององค์กร, สมรรถนะองค์กร

Li Bochao (2025). **Strategies for Utilizing Communication Innovation to Develop High-Technology Enterprises in China**. Dissertation Ph.D. (Communication Innovation Management). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University. Principal Dissertation Advisor : Dr. Puripat Keawtathanawatthana, Ph.D.

Abstract

This research aimed to: 1) to examine innovation driven strategies employed to advance high-tech enterprises in China; 2) to explore communication processes that support the development of these enterprises; and 3) to construct a communication model for organizational development within the high-technology sector. A mixed-methods approach was employed, integrating quantitative and qualitative techniques. Quantitative data were collected from 400 survey respondents, while qualitative data were obtained through in-depth interviews with executives and employees, together with case studies of high-performing technology organizations.

The findings revealed that: (1) innovation driven strategies exerted a significantly positive influence on organizational performance. Innovation not only directly enhanced performance but also indirectly improved innovation culture and organizational resilience, which served as mediating variables that further reinforced organizational effectiveness. Resampling tests confirmed that innovation culture and resilience acted as critical mediators functioning as "key drivers" that shaped both the direct and indirect pathways of organizational development. 2) The communication process that drove the development of high-technology enterprises consisted of several core stages including innovation creation and development, knowledge packaging and management, external technology dissemination, acceptance and implementation, feedback and innovation refinement, and expansion into broader innovation networks. Effective communication required integrating multiple forms of media, including internal communication, external communication, academic communication, and digital communication. These elements directly influenced the capability of high-tech organizations to drive strategic innovation. 3) The proposed communication model for organizational development comprised of three major components; 1) innovation-driven factors including innovation culture, innovative leadership, and flexible organizational structures; 2) integrated communication mechanisms that combined formal, informal, and digital communication channels, and 3) organizational development outcomes, including innovation performance, competitive capability, and long-term sustainability. Statistical validation and expert evaluation

confirmed that the model is appropriate and applicable to real-world high-technology enterprises in the Chinese context.

Keywords : Communication Innovation, High-technology Enterprises, Innovation Culture, Organizational Flexibility, Organizational Performance

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี